

SINGLEMOM

&

Bundeltjes vreugde

Schrijver: Aline Wubs
Coverontwerp: Aline Wubs
ISBN: 9789464925883
© 2023 Aline Wubs

www.bravenewbooks.nl
www.messyhappiness.com

ALINE WUBS

SINGLEMOM

&

Bundeltjes vreugde

Voor Jordi, Romee en Tycho

Ik kan niet genoeg benadrukken hoezeer ik mijn kinderen, Jordi, Romee en Tycho, wil bedanken. Jullie hebben tegen alle tegenslagen in bewezen dat jullie kunnen uitgroeien tot drie krachtige en intelligente volwassenen.

Ik ben ongelofelijk trots op jullie!

Liefs, Mama

Voor mama Sini

Jij was de eerste die ik zien en horen kon, bij jou was waar mijn leven begon. Ik was de laatste die jij zien en horen kon, bij mij was waar het licht je kwam halen en je reis naar het hiernamaals begon.

Maar ik heb je niet verloren, daarvoor gaf je mij te veel. Wat jij zei, blijf ik horen, van wat ik ben, ben jij een deel. Ik kom je overal tegen, in wat ik doe en wat ik laat. Jij was voor mij een zegen, waarvan het spoor steeds verder gaat.

Ik wil je bedanken voor het grootste geschenk dat je mij kon geven, je was een fantastisch voorbeeld van moederschap, die ik weer kan doorgeven aan mijn kinderen in mijn leven.

Liefs, Aline

INHOUDSOPGAVE

Zusjes	Willem de Zwijger
Honeymoonquiz	Model in 1 dag
Twintig teentjes	Tijdschrift Libelle
Ereplekje	Maffe Mick
Dominicaanse Republiek	De jungle
Kleine pinda	Harry Hysterie
Curaçao	Bangkok
Parijs	Sjef Schrijver
One Direction	De knappe acteur
Moederschap	Voetbalmakelaars
Caïro	Nee is nee
Koninklijke Hoogheid	Woeste Willy
De zanger in de hottub	De overgang
Seks, drugs & rock-'n-roll	Wolf in schaapskleren
Opgebrand	Boodschap
New York	Zelfliefde
Tijd	
Barry Bourgondiër	
Italië	
Marinier	
Gedicht	
Pedro Portugal	
Antwerpen	
Frits Fotograaf	
Peter Pinkeltje	
Harde klap	
Arie Architect	

IK VAL EN IK STRUIKEL
IK STUNTEL EN IK DUIKEL
IK HAPER EN IK KLOOI
MAAR HEY!
IK DOE HET TOCH MAAR MOOI!

ZUSJES

ZUSJES. Het is een heerlijk zonnige vrijdagochtend in april. Ik zit aan de een meter tachtig lange eettafel, deze tafel heeft een stoer zwart metalen onderstel en een tafelblad van zwart hardhout in visgraat motief. Daaromheen staan vier robuuste eetstoelen bekleed met een zacht glanzend stofje in een donkere taupe kleur. Op tafel staat een prachtige grote bronzen vaas met champagne en goud kleurige takken gemengd met witte bloemen. Boven de tafel hangt een groot schilderij in Popart stijl, in zwart, wit en grijs tinten. Mijn toenmalige man heeft het laten maken door een kunstenares voor mijn veertigste verjaardag. Mijn drie geweldige kinderen kijken me lachend aan, een mooie herinnering.

Mijn veertigste verjaardag werd gevierd in onze tuin, ik had een grote partytent geregeld met daarin mooie opgemaakte tafels en veertig stoelen. Veertig vrouwen waren uitgenodigd voor een High tea. Waaronder de kunstenares die samen met mijn man en kinderen het prachtige schilderij onthulde. Wat mij tot tranen toe ontroerde. Een verjaardag om nooit te vergeten.

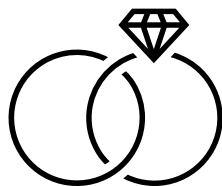
Ik zit nu al een tijdje naar dat lege scherm op mijn laptop te staren, heb de koffiepot aangezet en het huis helemaal aan kant gemaakt. Zeggen ze niet 'Een opgeruimd huis, is een opgeruimd hoofd'? Ik draai aan mijn blonde haar en schuif mijn leesbril - die ik sinds kort, na heel lang tegen mijn zin, toch echt nodig heb - weer een keertje goed op mijn neus. Maar ik typ een woord, een zin en druk net zo snel weer op Delete. Dat gaat een poosje zo door. Mijn kinderen moedigen mij al jaren aan om een boek te schrijven. Er ligt zelfs een LOI cursus Schrijven, al in een staat van ontbinding, op de boekenplank. Schrijven doe je met je gevoel en verstand. Je moet er bewust mee bezig zijn en je linker- en rechter hersenhelft gebruiken. Ik zie die twee hersenhelften als twee 'zusjes' die elkaar aanvullen. De rechter hersenhelft is niet bang voor chaos. Het

begint met een idee, een plan, en dan vul je het langzaam aan met beelden en ingevingen. Het is als het opbouwen van een leeg huis, stap voor stap. Ik ben een gediplomeerd interieurstylist en gecertificeerd vastgoedstylist dus dat moet ik wel kunnen. De linker hersenhelft brengt er vervolgens wat orde in. En hier zit ik dan, samen met mijn twee 'zusjes', een kopje koffie te drinken. Ik kijk om me heen en zie het smalle muurtje naast de deur behangen in een taupe kleur met een goud glittertje. Op deze muur hangt een houten plaat met witte verf de wereld afgebeeld. Er staat "Map of the World" boven. Daaromheen heb ik onze Wall of Fame gemaakt met maar liefst vijftientig fotolijsten in dezelfde houtkleur als de wereldkaart. In die lijsten zitten mooie, vrolijke en kleurrijke foto's van al onze gave avonturen, zowel samen als apart. Het was nog een hele klus om alles recht en netjes op te hangen, want ik kon maar niet beslissen wat de goede hoogte was. Het heeft me dagen gekost om het voor elkaar te krijgen. Ik heb er zo vaak naar gekeken, het begon te dansen voor mijn ogen, alsof ik de trap op liep in Zweinsteins Hogeschool voor Hekserij en Hocus-Pocus en de foto's tot leven kwamen.

Zelfs mijn nieuwe buurvrouw, een klein, vriendelijk en behulpzaam vrouwtje met kort, donkerbruin haar, ze worstelt en haar scheiding is een hele uitdaging, kwam kijken wat er aan de hand was. Ik zei lachend: "Sorry buuf, voor het Hamertje Tik spel dat al een paar dagen aan de gang is."

Ik kijk naar de foto's en mijn gedachten dwalen af...

HONEYMOONQUIZ

HONEYMOONQUIZ. Ron's Honeymoonquiz was een Nederlands televisieprogramma van de TROS en later RTL 4, gepresenteerd door Ron Brandsteder. Het was de opvolger van de succesvolle Showbizzquiz en bedacht door Joop van den Ende nadat hij een tijdschrift over bruiden had gelezen. In dit televisieprogramma namen drie pasgetrouwde stellen het tegen elkaar op in verschillende spelletjes en quizzes. Het koppel dat de show won, mocht de finale spelen en als ze die binnen de tijd uitspeelden, kregen ze een luxe huwelijksreis aangeboden. Lukte dit niet, dan kregen ze als troostprijs een koffer-set aangeboden. Bron: Wikipedia

Na vijf jaar samenwonen besloten Chris en ik onze relatie te bezegelen met een huwelijk op 26 april 1996. Na een jaar hard werken en serieus sparen waren de voorbereidingen in volle gang, zelfs voor onze familie. Tijdens een skivakantie met mijn schoonfamilie werd er terloops aan de eettafel aangekondigd dat ze ons hadden aangemeld voor Ron's Honeymoonquiz. Chris was in extase, maar ik werd meteen zenuwachtig. Ik was een meisje van vierentwintig jaar, nog steeds onzeker over zichzelf, en in de schijnwerpers staan had niet mijn voorkeur. Ik hoopte dat het allemaal overwaaide en dat we niet verder in de selectieronde zouden komen. Maar op een zinderende dinsdagmiddag werden we plots overrompeld door het onverwachte geluid van de ouderwetse huistelefoon, want in die tijd waren mobiele telefoons nog niet zo overal aanwezig als nu. Het was een onverwachte maar vriendelijke stem aan de andere kant van de lijn, die zich bekendmaakte als een vertegenwoordiger van Ron's Honeymoonquiz. De woorden die volgden waren: we hadden de eerste spannende selectieronde doorstaan! De spanning gierde door onze aderen terwijl hij ons vroeg om donderdag naar de betoverende studio in Aalsmeer te komen voor een spannende auditie. We kregen de eervolle taak om een onvergetelijke presentatie van onze unieke zelf te

geven! Met een ongebreidelde passie en vastberadenheid gingen we aan de slag. Gedreven door een brandend verlangen om dan toch maar te zegevieren, besloten we dat niets ons zou tegenhouden. Met slechts twee dagen voorbereidingstijd, besloten we het beste van onze culturele identiteit te laten zien. Gehuld in boerenkielen, brachten we een meeslepende mix van liedjes uit onze regio tot leven. Van de afwas tot het moment van slapengaan, van tandenpoetsen tot douchen - we oefenden en zongen alsof het ons laatste optreden op aarde was.

Het was de zenuwslopende donderdag toen we met mijn lieve ouders aan een spannende reis begonnen naar de prachtige studio's in Aalsmeer, waar talloze betoverende stellen op het puntje van hun stoel zaten te wachten op hun beurt. Nadat we ons een tijdje hadden ondergedompeld in de uitgestrekte hal, was ons moment daar. Mijn ouders konden hun vrolijkheid niet bedwingen en waren verrukt over de aanblik van alle verliefde paren. Toen we naar binnen stapten, begroette een glinsterende aanwezigheid ons met een ongeëvenaard charisma: de enige echte Ron Brandsteder. Ron Brandsteder is een voormalige Nederlandse televisiepresentator, die tevens bekend is als acteur, komiek, zanger, radiopresentator en stemacteur. Hij is vooral bekend als de presentator van programma's als Showbizzquiz, Ron's Honeymoonquiz, Laat ze maar lachen en Dancing with the Stars. Ook beleefde hij successen op televisie en in het theater naast André van Duin. Hierbij was Ron de aangever voor de grappen van laatstgenoemde. Met zijn donkere, verleidelijke stem stelde hij zichzelf voor en strekte zijn hand naar ons uit. Ook René van Vooren, René van Vooren was een Nederlands acteur, komiek en producent. Hij maakte vooral naam als aangever van het komische duo De Mounties, stelde zich vol enthousiasme aan ons voor en gebaarde dat we plaats moesten nemen op de

twee stoelen die op ons wachtten. Er werden links en rechts vragen gesteld, maar het was Chris die het gesprek domineerde. Als Chris zenuwachtig was, had hij de neiging onophoudelijk te praten. Ze vroegen of we een sketch hadden gerepeteerd, en o jee, dat hadden we zeker gedaan! Vol verwachting reikten we in de plastic zak met daarin de boerenkielen die we van mijn schoonouders hadden geleend. Binnenin zaten twee maten: medium en extra large. Toen we opstonden, begonnen we uit alle macht te zingen. Ron en René barstten in lachen uit, volkomen geamuseerd door ons pittige optreden.

*Ik zal ow met de piele tegen de boks aansloan,
de boks aansloan, de boks aansloan.
Ik zal ow met de piele tegen de boks aansloan,
dat ow de titten overeind goat staan!*

Met passie en opwindung vervolgden we onze conversatie met z'n vieren, en al snel was het tijd om ons weer om te kleden en het volgende bruidspaar vol verwachting te verwelkomen. Ondergedompeld in de spanning van het moment, beseften we nauwelijks dat Chris zich een maatje te klein had gewaagd met zijn medium outfit, terwijl mijn oversized extra large kledingstuk zorgeloos om me heen hing. We hadden de boerenkielen per ongeluk verwisseld.

Een paar weken later viel er een brief in de brievenbus (toen post nog bestond). We werden hartelijk bedankt voor onze enthousiaste deelname aan de voorronden van Ron's Honeymoonquiz. Hoewel we het niet hebben gehaald, was de ervaring ongelooflijk spannend en blijft het een leuke herinnering.

In mijn hart voelde ik een golf van opluchting spoelen. Onze epische reis genaamd 'Honeymoonquiz' was tot een einde gekomen en kon ik me weer volledig richten op de enige dag waarop ik samen met Chris het stralende middelpunt wilde zijn: onze huwelijksdag. Ik kon niet wachten om deze onvergetelijke dag met hem te delen!

TWINTIG TEENTJES

20 ROZE VINGERTJES
POEZELIG ZACHT EN KLEIN
DAARBIJ NOG 20 TEENTJES
DAT MOET EEN TWEELING ZIJN

TWINTIG TEENTJES. Tijdens onze betoverende huwelijksreis op Lanzarote viel het ons op hoe vaak ik naar het toilet moest, wat ons ertoe bracht speels te speculeren over de mogelijkheid van een zwangerschap. Toen we thuiskwamen, omdat mijn menstruatie te laat was, evolueerden onze speelse overpeinzingen naar een tastbare realiteit. Ik ontdekte inderdaad dat ik een klein bundeltje vreugde verwachtte. De pure verrassing om zo moeiteloos zwanger te worden, heeft onze overweldigende vreugde en opwinding alleen maar vergroot. We voelden ons echt gezegend en konden niet wachten om samen aan deze ongelooflijke reis van ouderschap te beginnen.

Na twaalf weken begon ik een prachtig klein bultje op mijn buik te zien ontstaan, een aanblik die mij zowel opwond als verbijsterde. Groeide mijn buik niet erg snel? De verloskundige stelde mij gerust dat er niets aan de hand was, aangezien ik vooraf al een licht buikje had. Pardon? Ik was altijd heel slank geweest, en deze mysterieuze snelgroeïende bult was geheel nieuw voor mij. Het was tijd voor mijn eerste echo en die middag had ik een afspraak in het ziekenhuis. Voor die tijd kwamen er een collega en haar partner op bezoek, en de partner grapte: "Je zult er snel achter komen of het er één of meer zijn." Waarop ik antwoordde: "Oh, dat heb ik niet hoor want meerlingen zitten niet in de familie!" Chris en ik reden even later naar het ziekenhuis, we stapten een kamertje binnen, ik ging liggen op het bed dat er stond, de forse blonde verpleger bracht koude gel op mijn buik aan en zei toen na een poosje nonchalant: "Oh, ik zie er twee." Wát zeg je?! In eerste instantie dachten we dat hij een grapje maakte. Maar toen we naar het scherm keken, zagen we twee vruchtzakjes en twee kleine hoofdjes. Chris barstte in zenuwachtig lachen uit, terwijl ik het niet kon laten tranen van verbazing te laten vallen. Ik was vierentwintig jaar oud en ervoer voor het eerst de magie van de

zwangerschap, die op zichzelf al overweldigend was. Het duurde even voordat ik beseftte dat ik niet slechts één, maar twee kinderen verwachtte. We deelden het nieuws met onze families en hun vreugde kende geen grenzen. Hun vreugde was groter dan die van ons maar eenmaal aan het idee gewend waren ook wij in complete extase. We leefden in een charmant appartement met een gezellige slaapkamer. We hadden gedacht dat ons kindje eerst bij ons op de slaapkamer kon verblijven, en tegen die tijd zouden we op zoek gaan naar een geschikte woning. Maar plotseling werden we gezegend met twee prachtige kinderen en zagen we ons plan drastisch veranderen. Er ontstond een vleugje paniek. Maar problemen zijn er om opgelost te worden, zei Chris altijd positief, dus kochten we een paar maanden later onze eerste woning. Een leuke doorzonwoning in een kindvriendelijke buurt met genoeg slaapkamers.

Ik begon aan talloze bezoeken aan het ziekenhuis omdat mijn tweelingzwangerschap mij in een unieke positie plaatste. Eindeloze echo-afspraken vulden mijn agenda, en hoewel Chris me niet elke keer kon vergezellen, bood mijn moeder of zus hun gezelschap aan. Met elke echo werd mijn nieuwsgierigheid naar het geslacht van onze baby's sterker. Chris stond er echter op om het geheim te houden. Maar uiteindelijk kon ik mijn opwinding niet langer bedwingen. We spraken af dat ik het geheim zou houden voor Chris. Tijdens mijn eerstvolgende echo bleek op het scherm dat één van de tweeling een jongen was. De volgende dag had ik een afspraak met mijn gynaecoloog, die op dat moment heel even binnenkwam en mee keek voordat hij doorging naar de volgende patiënt. Toen ik de volgende dag in zijn onderzoekskamer zat, kon ik mijn trots en vreugde niet bedwingen toen ik uitriep: "Ik krijg een zoon! Maar het geslacht van het tweede kindje konden we

echter niet bepalen". Tot mijn verbazing merkte de gynaecoloog die de dag ervoor even over het scherm heen had gekeken terloops op: "O, ik heb het gezien. De andere baby is een meisje!" Mijn hart zwol op van geluk. Ik werd gezegend met zowel een zoon als een dochter: een twee-eiige tweeling. Het was een hele uitdaging om dit voor Chris geheim te houden, maar het lukte me om trouw aan mijn woord te blijven.

Vol verwachting en opwinding bevond ik me in een nieuw huis, acht maanden zwanger. Het was in het holst van de nacht, toen ik naar de badkamer liep, dat mijn vliezen braken. Omdat de baby's nog niet volledig waren ingedaald, moest ik onmiddellijk gaan liggen en werd ik met spoed, in een ambulance, naar het ziekenhuis gebracht. En toen, op die magische avond van 22 december 1996, kwam onze dochter Romee ter wereld, gezond en levendig, terwijl haar kreten door de kamer galmden. Kort daarna volgde onze zoon Jordi haar voorbeeld, waarmee ons gezinnetje compleet werd. O, de onbeschrijflijke vreugde die onze harten vervulde! Chris begon te huilen van puur geluk en ik was meteen dolverliefd op deze bundeltjes vreugde!

Jordi had een beetje een ovaalvormig hoofd en was groter dan zijn zus, terwijl Romee juist een lieflijk kogelrond koppie had. Aah, ze waren mijn eigen Bert en Ernie uit Sesamstraat, een perfect duo dat mijn hart keer op keer vervulde met vreugde en warmte!

De opvoeding van onze tweeling was anders dan een 'normale' opvoeding, waarbij er meerdere kinderen zijn in één gezin. We hadden twee kinderen, die in dezelfde fase zaten. Dat was voordelig, maar ook best lastig. Druk druk druk. Het verzorgen en opvoeden van twee kinderen in plaats van één was een heel avontuur. Vooral in die eerste jaren merkte ik dat ik mijn handen vol had. In die tijd had ik wat extra hulp nodig, en mijn lieve

ouders waren er voor mij. Terwijl Chris overdag aan het werk was, brachten mijn ouders en ik de hele dag door met Jordi en Romee. Hun steun en de momenten die we deelden waren werkelijk van onschatbare waarde.

Speciale band tussen tweelingen

www.wij.nl

Natuurlijk kunnen tweelingen ook onderling ruzie maken. Vooral tussen hun derde en hun vijfde jaar zullen je kinderen de meeste rivaliteit vertonen en soms heftig in conflict komen met elkaar. Dit hoort bij hun ontwikkeling en gaat in de meeste gevallen dan ook vanzelf over. Ondanks alles blijven tweelingen immers gebonden door de speciale band die er bestaat. Deze ontstaat al in de tweede helft van de zwangerschap, wanneer de kinderen in je baarmoeder hun bewegingen op elkaar gaan afstemmen. Deze band geeft hen een gevoel van rust en veiligheid, die ervoor zorgt dat ze meestal in harmonie met elkaar zullen omgaan.

Je zult het niet geloven, maar mijn dolle tweeling konden elkaar niet uitstaan, zelfs als volwassenen zijn ze zo verschillend als dag en nacht.

Als we op vakantie gingen, bouwde ik de Chinese muur van bagage tussen beide, anders zou er achterin de auto een epische oorlog uitbreken. En samen naar school fietsen was een regelrecht drama. Jordi fietste zo tergend langzaam en slingerend voor Romee, alsof hij een professionele hindernisbaan creëerde waar ze absoluut niet langs kon. Ze kwamen altijd veel te laat op school aan. Oh, en Romee had zo'n geniale zet bedacht om Jordi de hele nacht wakker te houden (en zichzelf). Ze praatte non-stop door de speelgoed walkie talkie. Of eenmaal terug van mijn wandeling met onze